

KURJER WILEŃSKI

NIEZALEŻNY DZIENNIK DEMOKRATYCZNY

Dziś w numerze: Zjazd działaczy kulturalnych w Wilnie. — Krwawe dni Asturji. — Nowalje telefoniczne. — Święto Zmarłych. — KURJER FILMOWY

Projekt zmiany konstytucji we Francji

SZCZEGÓŁY PROJEKTU DOUMERGUE'A.

PARYŻ. (Pat). Podają tu następujące szczegóły projektu Doumergue'a w zakresie zmian konstytucji.

Projekt przewiduje:

1) reorganizację prezydium rady ministrów i nadanie prezesowi rady mini strów tytułu pierwszego ministra (prem jera).

2) prawo prezydenta republiki roz wiązania izby bez uprzedniego odwoły wania się do senatu w razie, gdyby rząd był obalony przez parlament w pierw szym roku trwania kadencji ustawodaw czej lub w razie obalenia dwóch gabinetów co najmniej w okresie 6 miesięcy od rozpoczęcia kadencji ustawodawczej. Senat w obu wypadkach może zachować prawo weta.

3) wyłączny przywilej rządu propo nowania wydatków państwowych.

4) prawo prorogowania budżetu woj skowego w razie nieuchwalenia budżetu państwa w terminie ustawodawczym.

5) umieszczenie w ustawie konstytu cyjnej statutu urzędniczego, który w szczególności pozbawiałby urzędników prawa strajku.

SPORY O PRAWO ROZWIĄZYWANIA PARLAMENTU.

PARYŻ. (Pat). Pod koniec dnia wzo

rajszego utwierdziło się przekonanie, że, o ile wszyscy ministrowie są zgodni co do konieczności zwiększenia autorytetu państwa, to jednak istnieją między nimi różnice w sprawie projektu rozwią zania Izby bez oglądania się na senat.

Dzień wczorajszy nie doprowadził do zbliżenia między tezą prenjera Doumer gue'a a stanowiskiem radykałów. Decy dująca rozmowa nastąpi wedle wszel

kiego prawdopodobieństwa dopiero w piątek.

ZAOSTRZENIE SIĘ SYTUACJI.

PARYŻ. (Pat). W związku z zaostrze niem się sytuacji wewnętrznej w dniu dzisiejszym Doumergue znowu udał się do pałacu Elizejskiego, gdzie był przy jęty przez prezydenta Lebruna na dłuż szym posłuchaniu.

Aresztowanie sportowców sowieckich w Czechosłowacji

MOSKWA. (Pat). Wiadomość o are sztowaniu sportowców sowieckich przez policję czeską w Koszycach pod zarzu tem udziału w demonstracji lokalnych komunistów nadeszła do Moskwy wczoraj późnym wieczorem i wywołała pow

szechne oburzenie.

Zaznaczyć należy, że wśród are szto wanych znajduje się wysoki dygnitarz, sekretarz najwyższej rady wychowania fizycznego ZSRR, Djomin.

Ku czci poległych żołnierzy Uroczystości w Warszawie

Warszawa. (Pat). Dziś o godz. 18-ej na pl. Józefa Piłsudskiego, u grobu Nie znanego Żołnierza odbyła się podniosła uroczystość ku czci poległych bohaterów, bojowników o niepodległość i ob

rońców ojczyzny, urządzona staraniem zarządu stołecznej federacji PZOO.

Na pl. Józefa Piłsudskiego ustawiły się frontem do grobu Nieznanego Żoł nierzka poczty sztandarowe organizacji wojskowych ze zw. legionistów, peowia ków i rezerwistów na czele. O godz. 18 na pl. Józefa Piłsudskiego wkroczyła kompania honorowa zw. młodzieży pionierów niosąca z Radzymiina płonące po chodnie na grób nieznanego żołnierza, zapalone od zniczów na ementarzu po ległych obrońców ojczyzny w Radzymi nie. Orkiestra odegrała hasło wojska pol skiego a na placu zapłonęły ustawione stosy. Od przyniesionych pochodni zapa lone zostały znicze przy grobie Niezna nego Żołnierza, poczem, po odegraniu hymnu narodowego, przemówił sekre tarz generalny federacji F. PZOO, poseł Walewski, który w zakończeniu przemó wienia odczytał długą listę pól i bitew, na których wależyli żołnierze polscy w latach 14--20.

—o[]o—

Śnieg i mrozy na zachodzie Europy

PARYŻ. (Pat). — Dziś w nocy spadł w Pa ryżu śnieg.

LONDYN. (Pat). — W wielu okręgach Anglii, Szkocji i Irlandji temperatura spadła wczoraj poniżej zera. W wielu miejscowo ściach spadł obfity śnieg dochodzący do pół mtr. grubości. Na niektórych drogach wię szych ruch był przez pewien czas całkowicie wstrzymany.

Alarmy o interwencji Francji w Zagłębiu Saary

BERLIN. (Pat). Alarmy o rzekomych przy gotowaniach Francji do interwencji w zagłę biu Saary wywołują, mimo półurzędowe wy jaśnienie Havasa w dalszym ciągu namiętne protesty w prasie niemieckiej.

Komunikat Havasa uważany jest tu jako zwykła próba tuszowania polityki gwałtu, a wobec gwałtownego tonu prasy jak „Echo de

Z utoczystości ku czci Ferdussiego w Teheranie

W Teheranie jak już podawaliśmy, odbyły się wielkie kilkudniowe uroczystości z okazji 1000-letniej rocznicy urodzin największego poety perskiego Ferdussiego. Na zdjęciu — J. C. M. Szach perski w rozmowie z delegatem Polski gen. Jarnuszkiewiczem.

Wysiedlenie biskupa z Meksyku

MEKSYK. (Pat). Gubernator stanu Puebla podpisał rozporządzenie o wysie dzeniu biskupa Mikołaja Corona. Biskup musi w ciągu 72 g. opuścić stan Puebla.

Prezydium Komisji Rozbrojenlowej ma się zebrać w bleż. mies.

LONDYN. (Pat). Na konferencji u ministra Simona uzgodniono, że Hender son zwoła posiedzenie prezydium kon ferencji rozbrojenlowej do Genewy na 20 listopada w okresie odbywania się nadzwyczajnego zebrania rady Ligi Na rodów. Delegacja brytyjska przedłoży projekt międzynarodowego handlu bro nią.

Wyjazd ambasadora polskiego do Londynu

LONDYN. (Pat). Nowomianowany ambasador Rzplitej Raczyński przybę dzie w najbliższy poniedziałek samolo tem do Londynu. We wtorek 6 listopa da o godz. 11 król Jerzy przyjmie na specjalnej audjencji ambasadora polskie go, który wręczy mu listy uwierzytelnia jące.

Marji Rodziewiczównie przyznano nagrodę

WARSZAWA. (Pat). Sąd konkurso wy nagrody im. Elizy Orzeszkowej, zło żony z członków komitetu kasy literac kiej i zarządu t-wa literatów i dzienni karzy przyznał wczoraj nagrodę za r. 1934 Marji Rodziewiczównie w uznaniu zasług wybitnej pisarki na polu literac kiem, narodowym i społecznym. Nagro da ta wynosi w r. b. zł. 1.800.

Japonja wciąż żąda równego parytetu sił morskich

Śniadaniowe rozmowy morskie w Londynie

LONDYN. (Pat). — Rozmowy morskie po zornie tworzą obraz jaknajbardziej harmonij ny. Nieustannie odbywają się wspólne śniada nia delegatów. Dziś premier Mac Donald wy dał wielkie śniadanie, w którym wzięły udział wszystkie trzy delegacje oraz wicepremier Baldwin i ministrowie spraw zagr. Simon i dominjów Thomas. Jutro zaczyna się serja słynnych śniadań u Mac Donałda w Chaquers. W piątek Mac Donald będzie podejmował de legatów japońskich a za dwa tygodnie, to zn. 17 listopada, delegatów amerykańskich.

Mimo te pomyslnie pozory sprawa meryto ryczna nie posuwa się naprzód. Przeciwnie.

Ustawa narodowościowa w Estonji

Elta donosi z Tallina, że, według oficjalnych doniesień, prezydent Estonji ma w najbliższym czasie dekretować u sławę o ustalaniu narodowości. Według tej ustawy, obywatele estońscy, posiada jący w dowodach osobistych swoich lub swych przodków adnotacje, iż pochodzą z jakiejś bądź miejscowości estońskiej, bę dą uważani ze Estończyków. Wyjątek bę dą stanowili obywatele, w których do wodach osobistych jako miejsce pocho dzenia są wskazane gminy, gdzie więk szość ludności stanowi krórabądź mniej szość narodowościowa.

Osoby, które uzyskały obywatelstwo estońskie dzięki oświadczeniu, że są na rodowości estońskiej, będą uważane za Estończyków, nawet gdyby później ze chciały zaliczać się do innej narodow ości. Dzieci rodziców różnej narodow ości będą uważane za Estończyków, jeżeli oj ciec jest Estończykiem. Jeżeli matka jest Estonką, ojciec zaś nie, — decydować

będzie porozumienie rodziców, gdyby zaś nie dało się ono osiągnąć, dzieci bę dą dziedziczyły narodowość ojca. O ile ojciec nie żyje — będą one uznane za Estończyków. Dzieci poniżej 18 lat wie ku, których rodzice należą do mniejszo ści narodowościowej, będą zaliczane do tejsamej narodowości, co rodzice. O ile rodzice zaliczają się do różnych mniej szych narodowościowych, o narodow ości ci dzieci decyduje porozumienie rodi ców, zaś w razie jego braku — narodo wość ojca. Wszystkie podrzutki będą za liczane do narodowości estońskiej. Oby watele w wieku ponad 18 lat, należący do mniejszości narodowościowych, bę dą mogli obrać sobie narodowość swych rodziców lub estońską. Za mniejszość na rodowościową uważana jest grupa nie mniejsza niż 3 tysiące osób.

Obywatel Estonji, który raz ustalił swą narodowość estońską, nie może jej już zmienić.

I Zjazd działaczy kulturalnych w Wilnie

Już też chyba teraz nikt się nie ośmieli cisnąć na czeigodną ERWUZE, po nieważ z jej łona jeśli tak się wolno wyrazić, wyszła iniejątywa zwołania Zjazdu szarych ludzi prowincji, tęskniących do wyższego stopnia kultury, wyciągających ręce do bardziej tęczowej rzeczywistości. Nie przesądzać czy Zjazd i projekt stałego kontaktu, stacji ratunkowej pod nazwą Izby Propagandy Kultury da jakie realne wyniki, zaznaczyć mu simey że pomysł wzbudził zainteresowanie i Zjazd przedstawia się dość pokaznie.

Po pierwszym dniu zaznaczyć musimy, że brak pewnych nazwisk i ujęć pewnych stron tutejszego życia kulturalnego w referatach, np. dlaczego nie zwrócono się do p. W. Studnickiego o ref. w sprawie konserwacji, odnajdywania i ochrony starych druków, dokumentów i t. p., które się jeszcze znajdują na prowincji? Dlaczego rola prasy tamże nie została dostatecznie opracowana? Czemu niema ref. z pogranicza: Królewszczyzna — Głębokie — Postawy?

Ale należy dać czytelnikom naszym przebieg zebrań. Zagał prof. Czyżowski w ślicznym stylem wypowiedzianej mowie, zastępując rek. Staniewicza, który wyjechał do Krakowa. Sala Zw. Lit. pełna, kwiaty, rzędy foteli, krzesel, widzimy p. Wojewodę, który tu jest po raz pierwszy, ale miejmy nadzieję nie ostatni, prof. Remera, witanego radośnie przez wszystkich znajomych, rad. Zawistowski z Min. p-łwa Ręczaszków i in. przyjeźnych gości, oraz miejscowych. Prof. Czyżowski zaznacza łączność U. S. B. z wszelkimi poczynaniami kulturalnymi, chęć rozpowszechnienia wiedzy przystępnie, czego dowodem Wykład Powsz. Referuje potem p. Dobaczewska, o zasadzie, którą się kierował Komitet Zjazdu: mianowicie iść z pomocą inteligencji na dalekich odcinkach. P. J. Adamus, docent U. S. B. opowiada jak wygląda praca naukowa na prowincji, jak jest prawie uniemożliwioną wskutek braku przedewszystkiem książek, poleca zakładanie Tow. Naukowo - Literackich, o ogólnym charakterze, gdyż specjalizacja prowadzi do upadku prac, gdy wyjadą jednostki kierujące. Wielu naukowców potrafiło jednak pracować na prowincji np. Darwin, a u nas Rolle, Bukaj, Parczewski, Finkiel. Miasta nasze pracują jak mogą: W Katowicach powstało Tow. Przyj. Nauk, pięknie regionalnie pracuje Toruń, Płock, Przemysł, Tarnopol i Tarnów, (dlaczego prelegent opuścił Lublin?), wykazują działalność kulturalną, również Grodno, Białystok, nie mówiąc już o Wilnie, Lwowie i Poznaniu, wszędzie spotkamy tam wydawnictwa i imprezy o miejscowym charakterze, mające na celu podniesienie kultury własnej, bez pomocy stolicy. Poleca tworzenie muzeów, zespołów i klubów P. T. Zaleski, mówi o kulturze muzycznej wśród szerokich warstw społecznych. Temat nader ciekawy. Muzyka, jak słusznie zaznacza przedmówca, jest czynnikiem kultury, bo gdy zawodzi słowo i kształt, tam dźwięk przemawia. Wpływa na rozwój duchowy najszerszych mas, podnosi je, organizuje, skupia i wychowuje. Chodzi o to, by u nas podciągnąć na wyższy stopień tego średniego odbiorcę, którego nam brak, są tylko wyżyny i niziny. 1) budzić wrażliwość muzyczną choćby zupełnie amatorską, 2) rozwijać przygotowane masy dalej, 3) stopniowo pogłębiać zainteresowanie muzyczne, oto dezyderaty p. Zaleskiego. Ośrodkami propagandy muzycznej i śpiewaczej są przedewszystkiem: kościoły, (nie dość zwracający uwagę na stronę artystyczną produkcji), szkoła, (szkoda że teraz muzyka jest nadobowiązkowa), chóry i muzyczne organizacje, dzielnie u nas pracujące, obojędy rozmaite, są dobrą propagandą, ale dość banalnie rzecz traktują. Konieczność jednolitego kierunku, pomoc fachowa, instruktorat muzyczny, decentralizować muzykę na prowincję, wydobywać tematy wiejskie, melodie; muzyka ludowa zamordowana jest przez muzykę miejską, gramofony i t. p. A teren wileński specjalnie jest bogaty w melodie, gminne teraz pod wpływem szkolnych pieśni. (Od siebie dodam, że wieś u nas

śpiewa coraz mniej, prawie wcale, nie tylko dlatego że bieda, ale starych melodii białoruskich się wstydzą, a szkolne to od obchodów, szkoły i zewnętrznych oficjalnych popisów). Bardzo rzeczowy i ciekawy referat p. Zaleskiego gorąco oklaskują zebrani. Dr. Łysakowski mówi o książce na prowincji, podając statystyki wydawnictw i druków w Warszawie i na prowincji. Podaje też ilość księgarń, 1000 w całej Polsce, 120 w Warszawie, 100 wschodnie woj. Bibliotek jest 900 w 4-eh wojew., a w całej Rzeczpospolitej 8.500, najslabiej obsłużone jest woj. polskie. We wszystkich miastach prowincjonalnych są biblioteki. Cyr. Łysakowski charakteryzuje wileńskie zbiory. Do tego referatu powrócimy, by obszerniej poinformować naszych czytelników. P. H. Schramówny ref. o prawie ochrony sztuki ludowej spotyka się z ogólnym aplauzem, za wyborną formę i doskonale uzasadnione argu-

menty, któremi dowodzi o szkodach wyrażanych starej sztuce ludu naszego przez nieumiejętne podejście do niej. Pojęcia bowiem na nią są bardzo różne, romantycy już za czasów Mickiewicza mieli intuicję w tym kierunku, ale nie mogli stosować metod naukowych. Etnografja dała dopiero obraz realny naszego ludu i jego waleiwości, różniczkowany regionalnie, oparty o folklor, przytem zastosowano kryterja artystyczne. Ciekawem jest to, że z czasem wzrasta ocena i zainteresowanie sztuką ludową, ale równomiernie posuwa się zanik tej sztuki. Szkoły, świetlice, zespoły, pracownie, wyrabiające bluzki haftowane i na rzucające te formy ludowości naszemu ludowi, tworzą rzeczy bez smaku i obce, a więc nietrwałe i sztuczne. Zabija się to co jest, a nie daje nic nowego. Powstała luka pomiędzy życiem bieżącym, a badaniami naukowymi. Opieka nad zabawkami sztuki ludowej konieczna, lu-

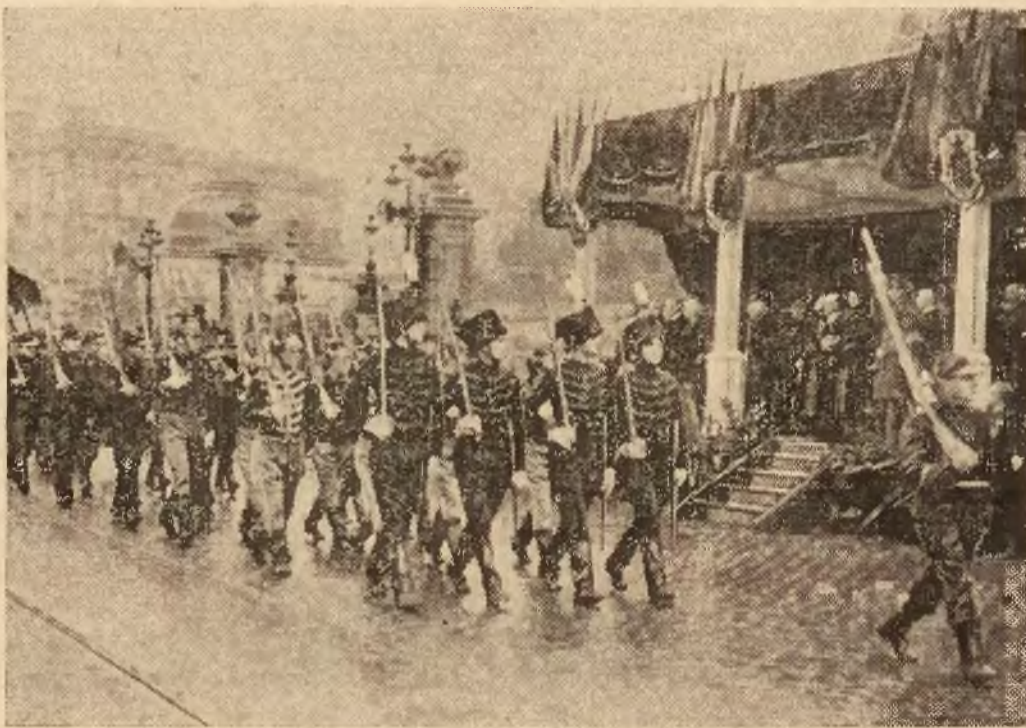
dzie pracujący na wsi nie są przygotowani do zajmowania się tem i z dobrą wolą, niechęcią i bezmyślnie ją niszczą.

Po przerwie następują referaty z proaantycy ju za czasów Mickiewicza nie skonałe w skonstruowanym przemówieniu o aspiracjach kulturalnych małych miast. Są one jak głodny któremu pokazują jadło, jest tam głód przygód, skończyła się przysłowiowa drzemka, radjo donosi głosy świata, tęskno do niego, ale warunki nie dają wyrwać się ze swego środowiska. Są pragnienia dobrego teatru, koncertów, bibliotek, odczytów. Grodno dźwiga wielkie tradycje Białoruskie i o pomoc tak bardzo nie zabiega, ale różne Skidle i inne Indury o 2—3-eh tys. mieszkańców też są godne względów, tam iść: tam brak środków, bieda, apatja zabija, trzeba dawać w formie przystępnej, nie nużyć, bo walka o byt ludzie są wyczerpani. Zjazd budzi nadzieję, trzeba dobrze obmyśleć plan działania by nie zawieść pokładanej ufności.

P. Zmigrodzki przedstawia stan kulturalny Nowogródka. Mieszkańców 10 tys., imprezy artystyczne odbywają się w kinie, mogącem zmieścić do 300 osób, przychodzi 150 czasopism, biblioteki mają się złać w jedną, 52 związki i stowarzyszenia pracują na swych odcinkach, jest ich trochę za dużo, ZPOK, ma gośpodę, odbywają się teatry, odczyty, społeczeństwo jest przygnębione biedą, warunki materialne przeszkadzają zajęciu się sztuką widać coraz większe objawy apatji. Utworzył się niedawno chór Lira, przy lokalu B. B. są orkiestry, sporty kwitną zwłaszcza narty, dzięki wybornym terenom, przyjazdy teatrów witalne z radością, brak koncertów i czytelników publicznej, oraz dopływu wrażeń z zewnątrz. Bywały wystawy obrazów parę razy na rok. Potrzebny stały zespół teatralny amatorski.

Z powodu braku miejsca, a chcąc dać naszym czytelnikom możliwie najdokładniejsze streszczenie obrad, dalszy ciąg referatów podamy jutro, z piątkowymi przemówieniami. Tu zaznaczymy tylko, że się po referatach odbyła wycieczka do Biblioteki USB, pod przewodnictwem dyr. Łysakowskiego, potem obiad wspólny, zaś po południu dyskusje i zebranie towarzyskie z muzyką. H. R.

20-lecie walk nad Izerą

W Belgji uroczyste obchodzono 20-lecie walk nad Izerą. Na ilustracji oddział armji belgijskiej w historycznych mundurach defiluje przed królem Leopoldem II.

Znaczenie Zjazdu działaczy kulturalnych dla oświaty pozaszkolnej

Zjazd działaczy kulturalnych regionu wileńskiego został powitany przez pracowników społeczno - oświatowych jako fakt, który zapoczątkuje nowe możliwości i nowe warunki dla pracy społecznej w naszym regionie.

Na zjeździe zetknęły się ze sobą dwa czynniki pracujące dla jednej idei, — z jednej strony działacze na polu twórczości literackiej i artystycznej, z drugiej strony terenowi działacze społeczni, realizujący program, zbudowany na wytycznych, opracowanych przez tamtych. Połączenie obu kierunków w działalność tej samej osoby jest trudne do pomysłienia, stąd urasta konieczność wytworzenia współdziałania obu czynników. Trwałe warunki tego współdziałania da w przyszłości Izba kultury, warunki tymczasowe da forma organizacyjna, którą wyłoni Zjazd.

Działalność kulturalno - oświatowa, zwana u nas zwykle oświatą pozaszkolną, formami swemi weszła na wszelkie pola kulturalnego oddziaływania na masy społeczne. — Z książką i gazetą idzie do mas; dostarcza książki i gazety i uczy korzystania z nich. Wajząc zaś czytelnictwo z pracą świetlicową jako organizacyjną, programową i metodyczną formą oddziaływania wychowawczego, umożliwia stosowanie wiedzy w kształtowaniu kultury tych mas. Ona tworzy zespoły samokształceniowe, w których świadoma celów i dróg grupa ludzi podciąga się na wyższy poziom kultury. Z zespołów wyłaniają się przodownicy, wybitne jednostki wyrastające ponad środowisko; oświata pozaszkolna przychodzi im z pomocą, by mogli prowadzić środowi-

sko na drodze ich rozwoju kulturalnego i gospodarczego. Ona wydzwignęła z zapomnienia miejscową pieśń ludową, umieściła ją w repertuarze chórów, budzi dla niej szacunek i umiłowanie mas. Taką samą jest jej rola w stosunku do miejscowego łańca ludowego. Oświata poza szkolną przygotowuje wartościowe materiały regionalne dla teatru. Tysięczne masy biorą udział w „świętach pieśni — wiosny — kupały — dożynek”. W czasie tych świąt widzimy miejscowy strój ludowy.

Na terenie całej wyżej wymienionej pracy spotykają się oba czynniki. I tylko przy planowo uzgodnionej ich wspólnej pracy można mówić o konkretnych jej wynikach.

Przypominam sobie szereg konferencji w sprawie zagadnień i programów pracy kulturalno - oświatowej, organizowanych przez Ministerstwo Oświecenia; miały one na celu zetknięcie czynników biorących w tej pracy udział. Nie dawały one jednak pełnego wyniku, gdyż nie doprowadzały do bezpośredniej wymiany poglądów między temi czynnikami. Szereg wybitnych uczonych, występują-

cych na tych zjazdach w charakterze prelegentów, utrzymywało się w prelekcjach swoich na takim poziomie, że słuchacz, terenowy działacz społeczny, czy nił wysiłek, by skutecznie prelekcji słuchać. W dyskusji, zabierając głos, starali się podciągnąć na poziom słyszanej referatu, dzięki czemu dyskusja traciła na wartości, nie wnoszono w nią bowiem cennego materiału praktycznego od strony terenu, a na taki materiał czekali prelegenci. Fakt, że w obecnym zjeździe referuje cały szereg działaczy terenowych zagadnienia kulturalne od strony praktycznej, gwarantuje praktyczne wyniki zjazdu.

Pozostaje do omówienia jeszcze jeden moment. Regionami kształtuje się życie kulturalne Polski. W zakresie zagadnień regionu naszego mówi się i pisze wiele, są to jednak tylko fragmenty, brak natomiast całokształtu założeń, programu i metod, które dla oświaty pozaszkolnej są nieodzowne. Zjazd wypełni dotkliwą w tym zakresie lukę, przez zrobienie pierwszego zasadniczego kroku w planowym ujęciu tego zagadnienia.

Jan Draz.

Nowy rekord Walasiewiczówny na 200 m.?

WIEDEN. (Pat). Wiedeński dziennik sportowy „Sport-Tageblatt” zamieszcza sensacyjną wiadomość od swego korespondenta japońskiego, że Walasiewiczówna startowała wczoraj na zawodach lekkoatletycznych w Osaka, gdzie usta-

nowiła nowy rekord światowy na 200 m. w fantastycznym czasie 23 sek.

Wynik podany przez pismo wiedeńskie wydaje się nieprawdopodobny. Po twierdzeniu tej wiadomości dotychczas nie mamy

Krwawe dni Asturji

USMIECHY I UŚMIESZKI.

Nowalje telefoniczne

Przedwczoraj było przed pierwszym. Jest to jedyny okres, kiedy człowiek może — jak wiadomo — pożyczyć parę groszy, gdy posiada dość fantazji, by rozłoeżyć przed tym od kogo się pożycza, barwny obraz wspaniałego pijaństwa po pierwszym, które się wyprawi na cześć pożyczającego, a na koszt własny. Mając to na uwadze, pośpieszyłem ożywiony na dzieją osobistego zetknięcia się z pięciu zło temi do mego przyjaciela Dodzia. By mu zaproponować tranzakcję pożyczkową.

— Kochany — odpowiedział jak zwykle serdecznie Dodzio. — Nie mam ani grosza. Telefon kosztował mnie wczoraj majątek. Wiesz, że zawsze chętnie, ale tym razem...

Nie mogłem ukryć rozczarowania.

— Cóż to za kosztowne telefony? — zapytałem kwaśno. — Czyżbyś osobiście odbierał z Melbourne sprawozdanie z australijskiego wyścigu?

— To nie — odparł Dodzio — natomiast wiadomo ci zapewne, że przy centrali telefonicznej w Wilnie uruchomiono biuro zleceń, które załatwia na życzenie abonenta najprzeróżniejsze sprawy...

— Przecież w tem ogłoszeniu napisane, że koszty tych załatwień są minimalne.

— Istotnie nie są wygórowane, ale ja miałem wiele spraw.

— Ciekawe. Cóż tam pozamawiałeś?

— Tobie, jako przyjacielowi, mogę to wyznać, pod sekretem oczywiście...

Zaciekawiony obiecałem tajemnicę.

— Widzisz — zaczął Dodzio — tam jest cały szereg punktów w tem nowem rozporządzeniu. Więć na przykład punkt 2 powiada, że „wrazie nieobecności abonenta urząd będzie notował nazwisko osób zgłaszających się pod czas jego nieobecności“. Otóż powiedziałem, że wyjadę na tydzień, chociaż nie wyjadę i kazałem notować wszystkie numery i nazwiska tych wszystkich, którzy przez ten czas będą dzwoniłi.

— Poco ci to?

— Jestem trochę ciekawy kto dzwoni do mojej żony np. wtedy gdy mnie niema w domu.

— Oryginalny sposób — odparłem. Czyżby to było takie kosztowne?

— Nietylko to miałem do załatwienia. Wiesz jak nie cierpię tego batwana Tyfusa, wiesz również że ma on telefon przy łóżku. Otóż zapłaciłem za dwa tygodnie z góry, aby go dokładnie informowano dzień w dzień która jest godzina.

— O jakiej porze kazałeś go informować? — spytałem tknięty przeczcuciem.

— Pierwszy raz o w pół do trzeciej w nocy, drugi raz o w pół do piątej. — Wiesz, że on kładzie się spać po dwunastej.

— Czy to wszystko?

— Nie wszystko. Wiesz, że nasz dobry znajomy mecenas Jerzy przyjmuje we wtorki, czwartki i soboty między czwartą a piątą pewną uroczą meżatkę i że to trwa już od trzech miesięcy. Do niego zastosowałem punkt 4-ty nowego rozporządzenia.

— Cóż to za punkt?

— Powiedziane jest tam: „Urząd na zlecenie abonenta będzie komunikował telefonicznie wskazanym abonentom lub osobom zleconą korespondencję, nie przekraczającą 15 słów“. Otóż we wtorki, czwartki i soboty urząd pocztowy będzie mu między czwartą i piątą, to jest w czasie, gdy u niego przebywa owa meżatka, komunikował kilka zdań odemnie.

— Cóż to za zdania?

— Poprostu jedno z przykazań. Te, które każde nie pożądać ani żony, ani służebnicy, ani wolu, ani osła. Widzisz, to nie przekracza 15 słów, a powtarzane mu stale wywrze niewątpliwie wpływ umoralniający.

— Zapewne. A czy nie obawiasz się, że Jerzy wybije ci parę zębów, gdy się dowie?

— Co też ty mówisz? Czy nie wiesz, co to tajemnica urzędowa? A ty mnie przecież nie zdradzisz.

Istotnie nie zdradzę go. Przedewszystkiem on się wcale nie nazywa Dodzio. Wel.

Na podstawie dorywczych wiadomości, jak również ogłoszonego przez jedno z pism zagranicznych dziennika pewnego mieszkańca Asturji można odtworzyć zgrubsza krwawy obraz ostatniej komunistycznej ruchawki w Hiszpanji.

Opisane poniżej przez naocznego świadka wypadki toczyły się między 5 a 15 października w Owiedo, głównem mieście prowincji hiszpańskiej Asturji.

PIERWSZE WYCZYNY REBELJANTÓW.

Dnia 5 października — jak twierdzi autor dziennika — rebeljanci zaatakowali niespodziewanie posterunki żandarmerji w sąsiadujących z Owiedo miejscowościach: Llanera, Orloniego, Mieres, Carbayin, La Felguera i in. Rebeljanci, acz gorzej od żandarmów uzbrojeni, górowali jednak liczebnością. Notabene operowali podstępem: zbliżywszy się cichaczem do posterunku oddawali zwykle kilka pojedynczych strzałów; zaalarmowani strzałami żandarmi wybiegali z domu, a wtedy witała ich mordercza salwa.

Od samego początku dopuszczali się rebeljanci okrucieństw. Rannych żandarmów pozostawiali bez opatrumku lub też wręcz dobijali. Były nawet wypadki odcinania głów zabitym i wywieszania tych „trofeów“ w miejscach publicznych.

REBELJANCI ZAJMUJĄ OVIEDO.

W nocy z 5 na 6 października silne; liczące po kilkuset ludzi bandy komunistów — rebeljantów wtargnęły do Owiedo. Składały się one przeważnie z młodych, rozagitowanych górników asturyjskich. Uzbrojeni byli w rewolwery, zdobyte karabiny i — charakterystyczne dla górników — ładunki dynamitowe, którymi posługiwali się jak granatami ręcznymi. Wszystkich ożywiało rewolucyjny entuzjazm, a w pierwszym rzędzie uszczęśliwsza chęć burzenia, chęć mordowania i pożogi. Nic dziwnego, że na całe miasto padła trwoga.

Oddziały żandarmerji i wiernej rządowi milicji, usłępując przed przynajmniej jedną przemocą rewolucjonistów usiłowały jednak stworzyć ośrodki oporu i doczekać odsieczy ze strony Madrytu. Broń iły się więc zacięcie przed napierającymi rebeljantami. Koszary żandarmerji, siedziba gubernatora cywilnego, więzienie. Ataki rebeljantów zostały krwawo odparte. Tem niemniej, ze względu na ciągły dopływ rewolucyjnych posiłków oblężeni zwrócili się drogą radiową do Madrytu z prośbą o możliwie rychłą pomoc.

BEZ ŚWIATŁA, WODY I ŻYWNOSCI.

Wkroczenie rebeljantów i zacięte walki uliczne zaciążyły jak zmora nad Bogu ducha winną 70-tysięczną ludnością Owiedo. Ten, kto przeżywał w którymśkolwiek z miast rosyjskiej rewolucji i wojnę domową wie doskonale jakie plagi spadają w takich wypadkach na cywilną ludność. Zakłady użyteczności publicznej przerwały swą działalność. Uształ dopływ wody z wodociągów, dopływ elektryczności z elektrowni, dopływ żywności z prowincji, dopływ wiadomości ze stolicy. Uształ handel, ruch uliczny, zajęcia. Ludzie pochowali się do piwnic, pozamykali okienice, pozakładali sztaby na drzwiach i z trwogą nad słuchiwali, kiedy się wreszcie urwie nieustający terkot karabinów maszynowych i huk wybuchów petard.

Wprawdzie rebeljanci zapewniali, że nie żywią względem cywilnej ludności żadnych złych zamiarów. Zapewniali, że akcja rewolucyjna obejmie rychło całą Hiszpanję i że zostanie wtedy wprowadzony ustrój bolszewicki. Zapewniali dalej, że nie będzie już wtedy pieniądzy, a tylko boni i kartki, których okazicielem będą mogli otrzymywać potrzebny towar. Słowem, mydlili ci asturyjscy zrewoltowani domorośli komuniści oczy zastrachanej ludności zwykłymi, wytartymi jak stary miedziak, frazesami, wyświechtaną jak poła starego kubraka „wiatrologją“. A tymczasem głód na dobre zaglądał w ozy ludności, zwłaszcza uboższej.

WALKI TRWAJĄ.

Dzień za dniem upływał, nie przynosił jednak uspokojenia. Kwatera gubernatora cywilnego i koszary żandarmerji broniły się wciąż zacięcie. Rebeljanci, podnieceni oporem zaczęli gospodarzyć w mieście wręcz po bandycku. Konfiskując bez ceremonji różne wartościowe rzeczy, zmuszając ludność do różnych uciążliwych świadczeń, podpalając gmachy publiczne, jak np. ratusz, plądrując i t. d. Wskutek bezładnej strzelaniny komunistów mnóstwo kobiet i dzieci zostało rannych.

Pewnego dnia rebeljanci zaczęli bombardować centrum miasta z 3 zdobytych dział. Oblężeni w pałacu gubernatora dokonali wtedy odważnego czynu i zorganizowali wypad, dzięki któremu udało się jedno działo zdobyć.

MADRYT NADSYŁA ODSIECZ.

Któregoś dnia nadeszła radosna dla oblężonych wieść radiową: rząd śle wojskowe oddziały, które uwolnią wreszcie nieszczęsne miasto od rebelji. Istotnie Lerroux słał posiłki oblężonym. Niestety, prowincjonalni rebeljanci, korzystając z górskiego, niedostępnego terenu udaremniłi nadejście kilku pierwszych pociągów z wojskiem. Wojsko musiało zwalczać po drodze gwałtowny opór komunistycznych partyzantów. Oswobodzenie Owiedo zaczęło się przewlekać, ku rozpaczy ludności, której wystarczało kilkudziesięciu rządów „H. P. U.“ (Hermanos Proletarios Unidos, co znaczy: Zjednoczeni Bracia — Proletariusze), by zrazić się — chyba nazawsze — do

lak pojętego ustroju społecznego.

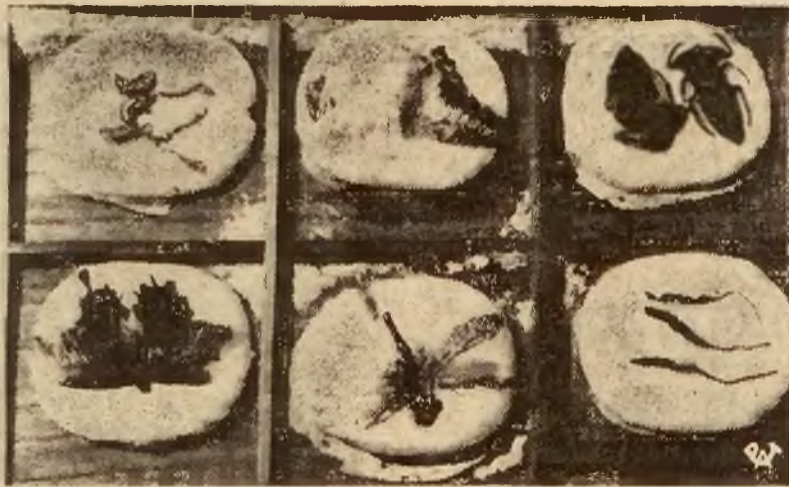
10 października nad miastem ukazały się samoloty wojskowe. Rozrzuciły one ulotki, wzywające rebeljantów do poddania się rządowi. Rebeljanci odpowiedzieli wystrzałami, nie trafiając na szczęście żadnego z lotników. 11 października samoloty zjawily się znowu, a wśród nich „autogiro“ czyli samolot, startujący i lądujący prostopadłe. „Autogiro“ rzucił oblężonym w pałacu gubernatorskim parę worków z żywnością, zaś reszta samolotów rozpoczęła walkę z rebeljantami.

Na tych ostatnich spadać zaczęły lotnicze bomby i posypał się grad z karabinów maszynowych. Ta dywersja mocno przeczodziła szeregi „H. P. U.“, a jeszcze mocniej ostudziła ich bojowy za pał. 13 października oddziały rządowe, złożone głównie z Legji Cudzoziemskiej zbliżyły się do Owiedo i przypuściły gwałtowny szturm, wypierając bagnietem i ogniem rebeljantów. Wziętych do niewoli Braci — Proletariuszy odwożono do koszar i rozstrzeliwano.

Ludność witała wkraczające oddziały rządowe z niebywałym entuzjazmem. Kwiaty, papierosy, wino — wszystko wtykało się zziąjanym zwycięzcom. Kobiety rzucały się im na szyję. Okrzykiem nie było końca.

15 października grupa, złożona z 1000 rebeljantów, usiłowała ponownie zdobyć Owiedo. Została jednak odparta i rozbita. Jeńców przewieziono do koszar i — na podstawie wyroku sądu polowego — rozstrzelano. Tak zakończyły się krwawe dni Asturji. T. J.

Jedna z największych wystaw entomologicznych świata

W Tokio otwarto niedawno wystawę entomologiczną, którą w niezwykle sposób zainteresowały się sfery naukowe. Wystawa ta obejmuje okazy wszystkich bez wyjątku owadów spotykanych na terenie Japonji, skolekcjonowane przed 100 laty przez Magorayemem Muto dla państwowego Muzeum Nankowego w Tokio. Na zdjęciu jedna z gablotek tego ciekawego zbioru.

Udział krajów europejskich w handlu światowym

Według obliczeń Ligi Narodów, import światowy w okresie od stycznia do sierpnia r. b. włącznie, wyniósł — 7.585 milionów dolarów w złocie, eksport światowy zaś w tym samym okresie — 6.908 milionów dolarów w złocie.

Udział krajów europejskich w światowych obrotach handlowych kształtował się następująco: na import krajów europejskich przypada

kwota 4.753 milionów dolarów w złocie w ciągu pierwszych ośmiu miesięcy r. b., a na eksport — 3.592 milionów dolarów w złocie.

W związku z tem saldo obrotów krajów europejskich kształtowało się ujemnie i wyniosło w roku bieżącym około 1.160 milionów dolarów w złocie. Udział krajów europejskich w imporcie światowym wyniósł w r. b. 63%, a w eksporcie światowym około 52%.

Najkorzystniejsza i najlepsza lokata oszczędności

Centralnej Kasie SPÓŁEK ROLNICZYCH

Oddział w Wilnie, ul. Mickiewicza 28

Oprocentowanie od złożonych wkładów liczone jest według najwyższej, ustawowo dopuszczalnej stopy (obecnie do 5 1/2%).

Zwrot wkładów zagwarantowany jest nie tylko majątkiem C. Kasy, lecz także dodatkową odpowiedzialnością udziałowców.

Centralna Kasa istnieje od roku 1909; udziałowcami jej są: Skarb Państwa i ponad 3000 różnych spółdzielni rolniczych.

KURJER FILMOWY

Max Reinhardt i Norma Shearer

Największy reżyser teatralny Max Reinhardt bawił niedawno w Ameryce. Podczas swego pobytu w Hollywood stał się ośrodkiem uwagi elity filmowej. Widzimy na tej fotografii również sliczną Normę Shearer, która się uśmiecha w sposób naprawdę uwodzicielski. Czy postanowiła zdobyć jego serce?

„Precz z nieprzyzwoitością na ekranie!”

Produkcja filmowa w Hollywood przeżywa obecnie bardzo poważny kryzys, który bodajże jest cięższy, niż w czasach upadku filmu niemieckiego. A mianowicie — Liga Moralności oraz różne organizacje społeczne w U. S. A. zagroziły bojkotem filmów produkcji amerykańskiej, o ile nieprzyzwoitość i wulgarność nie zostaną z nich wyeliminowane.

Naskutek tej groźby, wielcy magnaci przemysłu filmowego w Hollywood omal nie potracili głów. By zapobiec tej katastrofie, producenci sami powołali do życia cenzurę, przy swych studjach. Wynikiem tej kampanji będzie zapewne — nowa seria filmów, pozbawionych zupełnie pikanterji i realizmu, drogi pośredniej bowiem przemysł filmowy nie zna.

Wielu z pośród wybitnych fachowców filmowych wyraża poważne wątpliwości, czy publiczność zgodzi się na tak ścisłą „djętę” i czy nie przestanie chodzić do kin.

Jak widzimy, przemysł filmowy w Hollywood stoi na rozdrożu.

Kinematograf w Albanji

Korespondent włoskich pism po zwiedzeniu Albanji opowiada bardzo ciekawe szczegóły o prymitywizmie tamtejszych kin i publiczności. State sale kinematograficzne znajdują się tylko w paru większych miastach

Harry Baur jako Jean Valjean w „Nędznikach”

Kto z nas nie czytał tej najpiękniejszej książki Victora Hugo, i kogo nie wzruszyły dzieje nieszczęśliwego galernika, biednej Fantiny i małej Cosetty? Utwór „Nędznicy” był już raz sfilmowany jeszcze jako film niemy. Obecnie najslawniejszy reżyser francuski Raymond Bernard nakręcił „Nędzników” po raz drugi. Bernard sięgnął do dawnej techniki filmowej, zrobił dwie serie jednego filmu, z których każda stanowi osobną całość. Pierwsza seria nosi nazwę „Nędznicy”, druga — „Paryż w ogniu”. Główne role odtwarzają: Henry Baur — jako Jean Valjean, (na zdjęciu) Florelle — jako Fantina, piękna Josselyne Gael — w roli Cosetty, oraz Charles Vanel jako Javert. Film ten podobno wypadł imponująco.

Film na usługach produkcji krajowej

Film gospodarczy odpowiednio zmontowany i trafnie pomyślany, znajdujący się na odpowiednim poziomie, odegrać może poważną rolę wychowawczą w kierunku uświadczenia gospodarczego. Może się niewątpliwie przyczynić do propagandy krajowego przemysłu i pracy.

Obrazy filmowe, przedstawiające pracę poszczególnych działów produkcji, mogą należycie spełnić swoją rolę dydaktyczną tylko wtedy, gdy są starannie dostosowywane do rodzaju, wieku i poziomu umysłowego widzów. Poza to poczucie ciągłości i całości stała się pracą może dać widzowi tylko umiejętne dobranie pewnych momentów i faz pracy, silniej na filmie zaznaczonych. Taki film gospodarczy odgrywa wielką rolę przedewszystkiem w rozwoju wychowania zawodowego. Winien on reprodukować plastycznie i żywo racjonalne składniki pracy. Bardzo ważnym momentem jest tu ukazanie dynamiki pracy wytwórczej. Mało bowiem mówią widzowi na przykład sfilmowane w zawrotnym tem-

pie maszyny, których czynności on nie rozumie.

Ostatnio ukazało się na ekranach polskich szereg filmów gospodarczych o charakterze reklamy poszczególnych przedsiębiorstw. Chybiają one jednak najzupełniej celu. Dają bowiem szereg niepowiązanych migawek z życia fabryk, które nawet dla osób obeznanych z pracą w przemyśle przedstawiają bezsensowną gmatwaninę. Natomiast dla przeciętnego widza — laika są takie filmy reklamowe zupełnie niezrozumiałe, a więc nie osiągają zamierzonego skutku.

Realizacja filmów gospodarczych, przygotowanie scenariuszy i napisów, musi odbywać się pod kierownictwem ludzi fachowo i pedagogicznie wykształconych. Ważne jest także, by przy wybieraniu tematu zwracano uwagę na to, czy nadaje się on do jasnego i popularnego przedstawienia. Film taki, należycie wykorzystany, stać się może znakomitą pomocą do zapoznania z przemysłem krajowym społeczeństwa, a przede wszystkim — młodzieży. A. Sid.

Kongres Naukowego i Szkolnego Kinematografu

Od 4 do 12-go października w Paryżu, w gmachu Muzeum Pedagogicznego odbył się zjazd Drugiego Kongresu Naukowego i Szkolnego Kinematografu. Na kongresie odczytane były referaty o stosowaniu kinematografji w naukach przyrodniczych i stosowanych. Przy tej okazji wyświetlony został szereg interesujących filmów.

Podczas kongresu urządzona została wystawa p. t. „Kinematografja w nauce”. Jean Painlevé, syn zmarłego uczonego, zademonstrował kilka filmów przez siebie nakręconych, z życia zwierząt morskich oraz mikro-organizmów. Szereg firm zagranicznych przysłało liczne filmy z dziedziny fizyki, chemji, mechaniki i medycyny. Zademonstrowane zostały również doskonałe zdjęcia filmowe z najciekawszych operacji chirurgicznych, dokonanych przez najlepszych chirurgów świata.

Wielkie zainteresowanie wzbudził film, ilustrujący życie dziecka. Codziennie dziecko było filmowane w tej samej pozycji oraz na jednej tylko klataczce taśmy filmowej. Jest rzeczą zrozumiałą, że pomiędzy zdjęciami, zrobionymi na dwóch sąsiadujących ze sobą klataczkach najwprawniej nawet oko nie do-

strzeże żadnej różnicy. Film, natomiast, puszczoney przez aparat, daje bardzo ciekawy obraz — wzrostu dziecka na oczach widzów.

Madeleine Carroll, wschodząca gwiazda Hollywood

Jasnowłosa i piękność jest już bardzo popularna i lubiana zarówno w Anglii jak i w Hollywood. Ma już poza sobą szereg poważnych ról, z których wywiązała się wyjątkowo dobrze. Obecnie należy ona niewątpliwie do najbardziej obiecujących młodych gwiazd filmowych.

Jakie filmy przyniosły największe zyski

Pierwszy film dźwiękowy „Spiewający blazen” przyniósł 5 milionów dolarów czystego zysku. Uratowało to towarzystwo Warner-Bros, które znajdowało się wtedy na progu ruiny. Niemy film „Czterech jeźdźców Apokalipsy” z Rudolfem Valentino dał 4 i pół mil. dol. zysku. „Ben-Hur” — 4 mil. dol. „Spiewak z jazz-bandu” — 3 i pół mil. dol. „Wielka parada” przyniosła 3 mil. dol. Zeszłoroczny film „Kawalkada” dał do 1-go czerwca 1934 r. 3 mil. dol. zysku.

Jak to się wam podoba?

Mały artysta filmowy — Jackie Cooper, przychodzi pewnego dnia do atelier — bardzo blady.

— Co ci jest, mój chłopczy? — pyła go zaniepokojony Wallace Beery.

— Ojciec przyłapał mnie na paleniu papierosa...

— Ach tak, i dał ci dobrze w skórę?

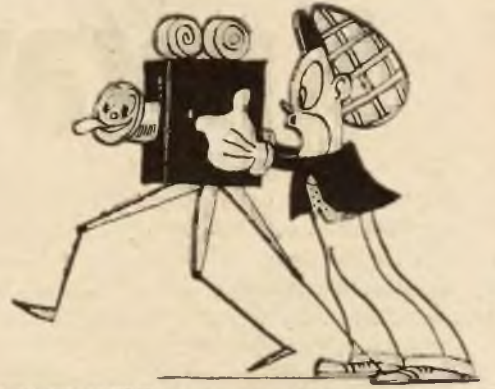
— Nie... ale kazał wypalić papierosa do końca...

KŁOPOTY GWIAZDY FILMOWEJ.

— Dłaczego jesteś taka smutna, kochanie?

— pyta wielbiciel słynną gwiazdę filmową.

— Ach, pomyśl tylko, dopiero co musia-

KRONIKA FILMOWA

— ADOLF MENJOU wyróżnia się wśród aktorów filmowych Ameryki nie tylko swoją wyjątkową elegancją i wytwornymi manierami, lecz również gruntownym wykształceniem i znajomością wielu języków. Dotychczas Menjou ukazał się w czterech różnorodnych filmach. Nowy jego film nazywa się „Wielki flirt”.

— JANET GAYNOR i CHARLES FARRELL po długiej przerwie — znów grają razem! Fox-Film wyprodukował z nimi wielki film romantyczny „Zmiana serce”. Do wykonania tego obrazu z tymi właśnie artystami skłoniły wytwórnię Foxa miliony listów, napływających z całego świata, a domagających się pokazania znów w jednym filmie Janetki z Farrellem.

— RADOSNA i SENSACYJNA WIADOMOŚĆ przynoszą najnowsze komunikaty z Hollywood. Oto Charlie Chaplin przystąpił już od kilku tygodni do pracy nad swoim nowym filmem „Street Waltz” (Moje dziecko z ulicy). Partnerką genialnego komika będzie platynowa piękność Paulotte Goddard.

— NA WIELKIEJ MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWIE W WENECEJI jury wystawy nagrodziły Wallace’a Beery — złotym medalem za najlepszą kreację aktorską w tym roku. Nagrodę uzyskała kreacja Beery jako Pancho Villa w wielkim filmie M. G. M. p. t. „Viva Villa”.

— SOWIECKA WYTWÓRNIA filmowa „Ukrain-Film” rozpoczęła prace nad realizacją całego szeregu filmów, opartych na dziełach literatury klasycznej. Na pierwszy ogień pójdzie „Rewizor” Gogola.

— ŻYD ZUSS NA EKSTRANIE. Słynna księżka Antoniego Feuchtwangera: „Żyd Züss”, została sfilmowana w Anglii. Rolę tytułową odtwarza jeden z najgenialniejszych artystów ekranu — Konrad Veldt. Film ten jest demonstrowany obecnie w Londynie z kolosalnym powodzeniem. W pierwszych trzech dniach oglądało go 25.000 osób! Zarówno prasa, jak i publiczność przyjęły ten film z entuzjazmem. Jest rzeczą charakterystyczną, że film ten został w Niemczech zabroniony. Przedstawia on bowiem dzieje Żyda, który dzięki swej sile woli oraz nadzwyczajnym zdolnościom — pokonywa wszelkie, piątrzące się przed nim, trudności, i robi ogromną karierę przy dworze.

— MILJONER MANDEL, mąż Heddy Kiesler, bohaterki filmu „Ekstaza” stara się, aby film ten został zabroniony przez cenzurę. Agenci jego skupują wszystkie foty i afisze z Heddą Kiesler, szczególnie zaś te gdzie piękna artystka figuruje w stroju Ewy.

— JACKIE COOGAN ZNÓW NA EKSTRANIE! Została mu powierzona rola w filmie kowbojskim: „Prawo Zachodu”.

— NAJNOWSZY FILM GRETY GARBO „Malwana zastana”, jest już na ukończeniu. Podobno zapowiada się jako jeszcze większa rewelacja niż „Królowa Krystyna”. Dla tego filmu zbudowana została specjalnie w Hollywood — świątynia buddyjska. W jednej ze scen tancecznych tego filmu bierze udział 500 chińskich tancerek.

— HAROLD LLOYD CHLUBI SIĘ (i słusznie!), że przez 15 lat cenzura amerykańska nie wycięła mu ani jednego metra taśmy. Najnowszy film Harolda: „Koci pazur” — twierdzi agencja prasowa Foxa, — może oglądać każde dziecko. Harold Lloyd wyraził się, że byłby niepokieszony, gdyby jego własne dzieło nie mogły zobaczyć tego filmu.

— DANTE NA EKSTRANIE. W Hollywood mają zamiar nakręcić „Piektło” Dantego. Utwór ten był już raz zrealizowany 15 lat temu, jeszcze naturalnie, jako film niemy. Obecnie w wersji dźwiękowej rolę Lucyfera będzie od twardział Wiktor Jory.

— POWIEŚĆ MARY PICKFORD. W pewnym tygodniku amerykańskim zaczęto drukować pierwszą powieść Mary Pickford. Początkująca autorka podczas wywiadu oświadczyła jednak stanowczo, że nie ma jeszcze zamiaru porzucić filmu.

— Iam się uczyć dobrze mówić dla filmu dźwiękowego, a teraz znów trzeba się nauczyć rumieni się na zawołanie dla filmu kolorowego...

DOWCIP NIE DO DAROWANIA.

Przemily Rene Lefevre znany z filmów francuskich, był studentem medycyny. Pewnego razu, podczas bardzo nudnego wykładu, profesor nagle rzucił pytanie: „Jaka choroba najbardziej nam zagraża”? Na to odezwał się z tylnych ław Rene Lefevre: „Śpiączka, panie profesorze!” Audytorjum gruchnęło śmiechem, a Rene musiał porzucić medycynę. I został aktorem.

ŚWIĘTO ZMARŁYCH

Pamięci syna

Codziennie nieubłagana śmierć przedziera szeregi żyjących. Odchodzą od nas bliscy nasi, przyjaciele i ludzie obcy, nieznani. Wyrastają nowe kopce mogił, nie, pokrywają powierzchnie cmentarzy.

Odechodzą nasi bliscy, a jednak pozostają. Pozostają w naszej pamięci, w swych dziełach, które trwają.

Zgiełk życia odrywa nas od zmarłych, każąc zwracać myśl ku pracom i potrzebom dnia. A jednak całkiem oderwać nie może. Żyje w nas potrzeba obcowania ze zmarłymi, potrzeba pamięci o nich.

Tej potrzebie poświęcony jest dzień dzisiejszy, dzień w którym odwiedzamy

groby ukochanych, kiedy poświęcamy im wszystkie nasze myśli. Kościół uświęcił ten dzień, a tradycja stworzyła formy kultu, których wyrazem są ognie i wianki.

Poświęcając dzień Zaduszek uczczeniu pamięci zmarłych zapominając nie powinniśmy przedewszystkiem o tych, których śmierć przyczyniła się do odbudowania wolnej Ojczyzny — o poległych w walkach o wyzwolenie.

Wspomnijmy ich w modłach, które zanosimy w dniu dzisiejszym, schyliwszy kolana przy ich mogiłach. Winniśmy im przeciw wdzięczność i pamięć.

Cmentarz wileński w przeddzień Zaduszek

Już wczoraj wieczorem w przeddzień Zaduszek po niesporach żałobnych cmentarze wileńskie zaroily się od tłumów, zwiedzających groby swych krewnych, przyjaciół i znajomych. Mimo nieustannie padającego deszczu liczba zwiedzających cmentarze była bardzo znaczna. Wszędzie paliły się lampki i świece, wytwarzając zdaleka wrażenie migających ogników.

Wczoraj po odprawieniu nabożeństwa w kościele szpitalnym na Antokolu na cmentarz wojskowy udały się oddzia-

ły wojska z licznymi wiankami, by złożyć hołd na grobach poległych towarzyszy broni.

Dzień dzisiejszy, zwany „dnem święta umarłych”, zgromadzi niewątpliwie na cmentarzach znacznie większe rzesze. W związku z tem należy zaapelować do publiczności, by odpowiednio zachowywała się, by nie powtarzały się wypadki, jakto miało niestety miejsce w latach ubiegłych, niszczenia krzewów i trawników, a nadewszystko baczyc należy, by spokój umarłych nie został zakłócony przez awantury.

Nabożeństwo żałobne za poległych i zmarłych Reliniaków

Staraniem oddziału Koła 1-go Pułku Ułanów Beliny odbędzie się dnia 3 listopada o godz. 9-ej w kościele garnizonowym św. Ignacego msza żałobna za Poległych i Zmarłych Beliniaków.

P. P. W. cześci pamięć poległych w obronie Wilna

W piątek dnia 2 listopada br., w dzień święta umarłych, Poetzowe Przystosobienie Wojskowe wespół z Federacją Związków Obrońców Ojczyzny uczci pamięć poległych bohaterów w obronie Wilna następująco:

a) o godz. 18.15 wymarsz pochodu z urzędu pocztowego Wilno 1 na cmentarz Rossa z wieńcami, poeztami sztafardowemi, orkiestrą i chórem Poetzowego P. W., oraz orkiestrą Federacji.

b) o godz. 18.45 u pomnika Obrońców Wilna złożenie wieńców, poczem chór i orkiestra Poetzowego Przyst. Wojskowego wykona kilka utworów żałobnych.

WYSEDEŁ JUZ drugi numer „PORADNIKA dla Chorych i Zdrowych” otrzymasz go bezpłatnie u swego aptekarza, lub po wpłaceniu na PKO Nr 205.834 groszy 25, wprost z wydawnictwa „Poradnik dla Chorych i Zdrowych”, Poznań.

Nieudane włamanie przy ul. Subocz

Wczorajszej nocy miało miejsce nieudane włamanie przy ulicy Subocz 97. Nieujawnieni narazie sprawcy przy pomocy podkopu przedostali się do sklepu i usiłovali wynieść rozmaite towary. W ostatniej chwili złodzieje zostali spłoszeni i zbiegli pozostawiając na miejscu wypadku narzędzia złodziejskie.

Złodzieje zbiegli na furze, którą mieli przywieźć skradzione towary. (c)

Dwóch zmarłych w jednej mogile

Wśród społeczeństwa żydowskiego wywołał wielkie wrażenie fakt, który miał miejsce na cmentarzu żydowskim. Ustalono mianowicie, że pochowano zmarłego w mogile, w której nie dawno pochowano innego zmarłego. Zainteresowała się tem komisja cmentarna przy Gminie Żydowskiej, która wszczęła w tej sprawie dochodzenie. (c)

Książka — to chleb powszedni — Karmi rozum, uczucie i fantazję.

N O W A
Wypożyczalnia książek
Wilno, ul. Jagiellońska 16, m. 9.
OSTATNIE NOWOŚCI.
Kaucja 3 zł. Abonament 2 zł.

Czasy ochronne na zwierzynę, ptactwo i ryby

Na podstawie przepisów łowieckich, obowiązujących na terenie całego kraju oprócz województwa śląskiego, z dniem 31 października r. b. skończył się czas ochronny na następującą zwierzynę i ptactwo: kuny leśne, (tumiaki), wiewiórki, zajacze-szaraki w województwie wileńskim, nowogródzkim i poleskim (w pozostałych czasach ochronnych skończył się już 15 października), zające-bielaki.

Z dniem 1 listopada r. b. rozpoczyna się czas ochronny na jelenie-byki, daniele-rogacze, oraz kuropatwy w województwach wileńskim, nowogródzkim, białostockim, poleskim i wolińskim.

Starostwo przypominia, że rozpoczął się już okres ochronny (jesienny) dla niektórych gatunków ryb, w związku z czem na wodach otwartych zabronione jest dokonywanie potowu jakimikolwiek narzędziami następujących gatunków ryb oraz raków:

łososia w czasie od 1 października do 31 grudnia.

sielawy w czasie od 15 października do 31 grudnia, sieji w czasie od 15 października do 31 grudnia, pstrąga strumiemego w czasie od 15 października do 15 grudnia, pstrąga źródłanego od 15 października do 15 grudnia, raka samec w czasie od 15 października do 15 marca, raka samice w czasie od 15 października do 31 lipca.

Wyjazd do Brazylii za paszportami nansenowskimi

Syndykat emigracyjny informuje, że konsul brazylijski w Warszawie w pewnych wypadkach nie udziela wiz osobom, posiadającym paszporty nansenowskie, mimo wykazania się wezwaniami z Brazylii. Sprawy posiadaczy paszportów nansenowskich rozpatrywane są przez konsulatu indywidualnie.

Zaliczenia kolejowe

które wpłynęły do kasy towarowej stacji Wilno dnia 31 października.
558890; 914; 590886; 591106; 226; 462; 517; 551; 571; 618; 620; 672; 702; 747; 758; 789; 791; 914; 944; 988; 592041; 051; 117; 152; 175; 186; 204; 282; 288; 592292; 342; 356; 362; 371; 385; 416; 417; 428; 429; 439; 449; 455; 467; 468; 470; 476; 484; 507; 510; 516; 519; 523; 524; 527; 552; 556; 582; 587; 592608; 610; 611; 618; 619; 625; 629; 633; 645; 647; 651; 655; 659; 670; 676; 698; 699; 703; 706; 717; 719; 726; 738; 750; 754; 769; 772; 790; 813; 592816; 820; 852; 854; 870; 874; 876; 889.

Nagrody za walkę z przemytnictwem

Za tępienie przemytnictwa na granicy władze skarbowe przyznały około 100 funkcjonariuszom KOP. nagrody pieniężne.

Poczty peronowe

Z dniem 15.X b. r. na terenie Okręgu Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie zostały uruchomione, poza istnieniem już przedtem w Baranowiecach, Brześciu n.B. i w Wilnie, nowe placówki poczt peronowe na dworcach kolejowych w Grodnie, Lidzie, Stołpecach, Luninie i Turmoneie.

Dla odróżnienia od innych pracowników pocztowych pocztylioni peronowi mają na czapce otok mosiężny z napisem „Poczta peronowa”.

Ceny w Wilnie

Detal za 1 kg.:
Chleb żytni przemiał 55% 0,28—0,30, chleb żytni przemiał 75% 0,22—0,25, chleb żytni razowy 98% 0,18—0,20, chleb pszenny przemiał 65% 0,35—0,50, mąka pszenna przemiał 0,30—0,45, mąka żytnia razowa 0,16—0,18, mąka pyłowa 0,24—0,30, mięso wołowe 0,80—1,00, mięso cielęce 1,320—1,30, mięso baranie 0,70—1,00, Mięso wieprzowe 1,10—1,40.
Hurt, w nawiasie ceny detaliczne.
Karpie żywe 1,30—1,40, (1,20—1,40), karpie śnięte 1,00—1,20, (1,00—1,20), Szcupaki żywe 1,40—1,50, (1,40—1,70), Szcupaki śnięte 1,30—1,35, Okonie 0,50—0,90, (0,80—1,00), Płatki 0,40—0,50, (0,6—0,80), stynka 0,50—0,60.
Ceny detaliczne:
Kartofle 0,02—0,05, kapusta świeża 0,02 i pół—0,05, Marchew 0,04—0,10, Buraki 0,3—0,08, Brukiw 0,4—0,08, Cebula 0,10—0,20, Masło świeże 2,30—3, masło solone 2,20, Mleko 0,15—0,20 za litr, Śmietana 0,70—1,20 za litr, Jajka 0,06—0,09 za 1 szt.

TEATR NA POHULANCE
Dziś o g. 8-ej
„ZACZAROWANE KOŁO”
Jutro o g. 8-ej — „FIRMA”

KURJER SPORTOWY

W Niedzielę W. K. S. walczy z Naprzodem

KATOWICE. (Pat). W nadchodzącą niedzielę odbędzie się w Lipinach mecz piłkarski o wejście do ligi w puli finałowej pomiędzy miejscowym Naprzodem a wileńskim WKS. Śmigłym. Mecz ten początkowo miał odbyć się w Wilnie, jed-

nak wczoraj przelożony został na Lipiny. K. S. Naprzód zaproponował na siedzigo meczu Sznajdera z Krakowa.
Mecz wywołał na Śląsku olbrzymie zainteresowanie.

REPREZENTACJA BERLINA NA MECZ Z POZNANIEM.

Definitywny skład bokserkiej reprezentacji Berlina, która dziś rozegra na swoim terenie mecz z reprezentacją Poznania, przedstawia się następująco:
Tietsch, Vülker, Arenz, Rosiński, Kampe, Wornemann, Tabbert, Holst.
„Niemieckie Biuro Informacyjne donosi, że reprezentacja berlińska spodziewa się powetować porażkę, doznana w pierwszym spotkaniu (ub. r.) z drużyną poznańską, lombardziej, że berlińczycy staną do walki w składzie odnowionym.

MECZE LIGOWE.

W meczu ligowym Polonia pokonała nie spodziewanie LKS. 4:2 (1:1), ratując się ostatecznie od spadku do klasy A. Zwycęstwo Polonii było zasłużone.
W meczu ligowym Cracovia wygrała stosunkowo łatwo z Legią 2:0 (0:0).

MECZ BOKSERSKI POLSKA—NIEMCY

Niemiecy bokserzy nie chcieli spotkać się z Polakami w dniu 25 listopada ze względu na „święto umarłych”, wobec czego ostatecznie ustalono spotkanie Polska — Niemcy na 24 listopada w Essen.

Wyłowienie topielca

Dnia 10 b. m. rzucił się z Mostu Zielonego do Wilji jakiś nieznany mężczyzna. Mimo na technicystowej akcji ratunkowej nie zdołano go uratować. Nie udało się również wówczas wyłowić zwłok topielca. W ciągu dalszego do chodzenia polieja stwierdziła, że samobójcą był niejaki Józef Kojro, zam. przy ulicy Wileńskiej, lat 33, członek rozwiązanej partii Narodowych Socjalistów w Wilnie.

Dopiero po upływie trzech tygodni, wczoraj wieczorem pewien łódzkarz jadąc w dół rzeki w rejonie Zwierzycia zawadził wiosłem o jakiś wystający z rzeki przedmiot. Przy bliższym obejrzeniu stwierdził on, że są to zwłoki topielec.

Ciało wydobyto na brzeg. Ze znalezionych przy nim dokumentów stwierdzono, że są to zwłoki Józefa Kojro. (c)

Echa strzałów przy ul. Niemieckiej

Niedawno donosiliśmy o wypadku przy ul. Niemieckiej 29, gdzie majster krawiecki Bazylian, atakowany przez swych pracowników, wydobyl rewolwer (straszak) i strzelił trzykrotnie, nie wyrządzając nikomu żadnej krzywdy.
Obecnie dowiadujemy się w tej sprawie dalszych szczegółów:
Badany Notel Bazylian twierdzi, iż sam nie posiadał broni, a że pierwszy wydobyl rewolwer napastujący go pracownik Gejser. Wiadząc to Bazylian, jak twierdzi, wyrwał rewolwer z rąk robotnika i wystrzelił trzykrotnie. He prawdy jest w zeznaniach Bazyliana wykaże dalsze dochodzenie.
Sędzia śledczy, do którego skierowano sprawę Bazyliana, polecił zwolnić majstra krawieckiego pod dozór policji. (c)

Teatr muzyczny „LUTNIA”
Występy Janiny Kulczyckiej
Dziś
„Bal w Savoy”

